EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 24.6.2013
COM(2013) 438 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

om vurdering af de fremskridt, som Italien har meddelt Kommissionen og Rådet vedrørende inddrivelsen af den tillægsafgift, som mælkeproducenter skylder for perioderne fra 1995/96 til 2001/02

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

om vurdering af de fremskridt, som Italien har meddelt Kommissionen og Rådet vedrørende inddrivelsen af den tillægsafgift, som mælkeproducenter skylder for perioderne fra 1995/96 til 2001/02

(i henhold til artikel 3 i Rådets beslutning 2003/530/EF)

Kommissionen forelægger denne vurderingsrapport i henhold til artikel 3 i Rådets beslutning 2003/530/EF af 16. juli 2003 om foreneligheden mellem en støtte, som Den Italienske Republik agter at yde sine mælkeproducenter, og fællesmarkedet. De kompetente italienske myndigheder skal i henhold til denne beslutning årligt aflægge rapport til Rådet og Kommissionen om de fremskridt, som de har gjort med at inddrive de beløb, som producenterne skylder i tillægsafgift for perioden 1995/96 til 2001/02. Nærværende rapport indeholder Kommissionens vurdering af de fremskridt, som de italienske myndigheder har meddelt for 2011, både hvad angår de fordringer, der er omfattet af rådsbeslutning nr. 2003/530/EF, og inddrivelse af de fordringer, der ikke er omfattet heraf.

I henhold til beslutningens artikel 1 betragtes den støtte, som Den Italienske Republik agter at yde mælkeproducenterne ved at træde ind og betale EU det beløb, som producenterne skylder EU i tillægsafgift på mælk og mejeriprodukter for perioden 1995/96-2001/02, og ved at tillade disse producenter at tilbagebetale deres gæld ved hjælp af betalingshenstand uden renter over et antal år, undtagelsesvis som forenelig med fællesmarkedet på betingelse af:

– at producenterne tilbagebetaler gælden fuldt ud i lige store årlige rater, og

– at tilbagebetalingsperioden ikke overstiger 14 år fra den 1. januar 2004.

I henhold til beslutningens artikel 2 er ydelsen af støtten betinget af, at Italien meddeler EUGFL den samlede tillægsafgift for den pågældende periode, og at Italien i tre lige store årlige rater trækker den udestående gæld fra de udgifter, som EUGFL har finansieret for henholdsvis november 2003, november 2004 og november 2005.

Italien har ved brev af 26. august 2003 behørigt meddelt beløbet for den samlede tillægsafgift for den pågældende periode.

Den udestående gæld er behørigt fratrukket de udgifter, som EUGFL har finansieret for november 2003, november 2004 og november 2005.

Efter beslutningens artikel 3 skal de kompetente italienske myndigheder årligt aflægge rapport til Rådet og Kommissionen om de fremskridt, som de har gjort med at inddrive de beløb, som producenterne skylder i forbindelse med tillægsafgiften for perioden, inklusiv produktionsårene, fra 1995/96 til 2001/02.

De italienske myndigheder har i henhold til nævnte bestemmelse forelagt Kommissionen deres ottende rapport ved brev af 5. november 2012 fra AGEA vedrørende betalingen af afdraget for 2011.

Betaling af afgifter efter afdragsordningen

Af de i alt 22 893 producenter, der nu skylder afgift for de syv perioder, som rådsbeslutningen vedrører, men som af nationale domstole har opnået betalingshenstand, indtil de endelige kendelser foreligger, har 15 431 valgt at betale efter afdragsordningen. Ved at vælge afdragsordningen forpligtede de sig til at trække alle søgsmål tilbage. Manglende betaling af et års afdrag indebærer endvidere udelukkelse fra ordningen, og producenterne risikerer, at hele det skyldige beløb inddrives med renters rente.

De 15 431 deltagende producenter skyldte omkring 345 mio. EUR i 2004, inden første afdrag blev betalt, hvilket svarer til ca. en fjerdedel af det samlede beløb for udestående gæld på producentniveau. Det ser derfor ud til, at et flertal af de producenter, der var ansvarlige for de mindre, individuelle leveringsoverskridelser, valgte at tilslutte sig ordningen. De producenter, der var ansvarlige for større, individuelle leveringsoverskridelser (ca. 8 000 producenter, som har fået opgjort en afgiftsgæld på omkring 1 mia. EUR for de syv produktionsår), har derimod foretrukket ikke at indgå i afdragsordningen. Det skal dog bemærkes, at de italienske myndigheder i 2011 modtog omkring 53 nye ansøgninger om afdragsbetalinger svarende til rundt regnet 1,2 mio. EUR.

Det ottende afdrag på i alt 24 339 082,39 EUR skulle betales af 11 296 producenter inden den 31. december 2011. Ifølge de italienske myndigheders undersøgelser har 11 153 producenter tilsammen betalt 23 919 444,43 EUR i 2011. Det vil sige, at 98 % af producenterne har indbetalt 98,3 % af afgifterne rettidigt i forbindelse med det ottende afdrag. I forbindelse med første, andet, tredje, fjerde, femte, sjette og syvende afdrag blev henholdsvis 99,6 %, 97,9 %, 99,5 %, 99,7 %, 96,4 %, 96,2 % og 90,5 % af de skyldige beløb betalt rettidigt. I forbindelse med de otte første afdrag blev der således indbetalt omkring 200 mio. EUR i alt (ca. 98 % af den samlede skyldige afgift).

Selv om disse procentsatser afgjort tyder på, at de deltagende producenter ønsker at opfylde deres forpligtelser, mener Kommissionen, at opfølgningen på de sager, hvor betalingerne ikke er registreret inden fristens udløb, er en vigtig indikator for, i hvilket omfang myndighederne bestræber sig på at sørge for, at ordningens betingelser overholdes, og at hele den skyldige afgift i sidste ende inddrives.

Med hensyn til det ottende afdrag er der ikke registreret betalinger på 419 638,26 EUR for de resterende 143 producenter.

For den syvende afdragsperiode havde 604 producenter endnu ikke indbetalt afdrag svarende til 2 291 279,38 EUR ved udgangen af 2010. Ifølge oplysninger fra de italienske myndigheder underrettede de centrale myndigheder de relevante regionale myndigheder om alle disse sager med henblik på inddrivelse af hele det skyldige beløb (inkl. renter) uden om afdragsordningen.

Af de 604 producenter, der i første omgang antoges ikke at have betalt, viste det sig senere, at kun 59 af dem rent faktisk ikke havde betalt. Dette medførte, at disse producenter mistede muligheden for at være med i afdragsordningen, og at der blev iværksat tvangsinddrivelse.

Landbrugsbedrifter, som har fået frataget muligheden for deltagelse i afdragsordningen

I otte år fra begyndelsen af afdragsordningen har i alt 457 bedrifter fået frataget retten til at betale i afdrag for en samlet gæld fordelt på afdrag af 17 304 432,75 EUR, hvoraf 3 928 355,28 EUR er blevet betalt i afdrag, før retten blev frataget.

1 936 037,85 EUR blev inddrevet efterfølgende, hvilket betyder, at den samlede gæld for de resterende 307 bedrifter er 11 460 765,30 EUR.

Tallene viser, at den omhu, som de italienske myndigheder har udvist vedrørende opkrævningen af den tilsvarende afgift, langt fra er tilfredsstillende. Derudover har mælkeproducenterne været nødt til at opgive deres sager for de italienske domstole for at være berettiget til at deltage i afdragsordningen. Med dette in mente lader manglen på inddrivelse ikke til at skyldes retssagernes eventuelle længde, men nærmere de italienske myndigheders manglende evne til effektivt at inddrage disse beløb.

Statsstøtte

Den 11. januar 2012 besluttede Kommissionen at indlede den formelle undersøgelsesprocedure[1] i henhold til artikel 4, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93[2] i forbindelse med det italienske lovdekret nr. 225 af 29. december 2010, der er godkendt og ændret ved lov nr. 10 af 26. februar 2011, og som forlængede fristen for betaling af afgiftsraterne for produktionsårene 1995/96 og 2001/02 (som i princippet udløb den 31. december 2010 ifølge den ordning fra 2003, som blev vedtaget ved Rådets beslutning 2003/530/EF) til den 30. juni 2011 (jf. artikel 2, stk. 12k). En sådan forlængelse er angiveligt misbrug af den støtte, som Rådet har godkendt i henhold til artikel 1, første led, i Rådets beslutning nr. 2003/530/EF, ifølge hvilken afdragene skal betales i årlige rater, og betragtes derfor som en ny og ulovlig statsstøtte efter artikel 1, litra f), i forordning (EF) nr. 659/1999.

Skyldige afgifter, der ikke er omfattet af afdragsbetalingsordningen eller ordningen for tilbagebetaling af skyldige afgifter

At afdragsordningen og ordningen for tilbagebetaling af skyldige afgifter (med en rente svarende til en referencerente for EU forhøjet med flere procentpoint) kun udnyttes i forholdsvis ringe omfang, når de omfattede afgifter tages i betragtning, er allerede blevet omtalt. Det samlede afgiftsbeløb, der er omfattet af de to ordninger, er 432 mio. EUR, mens ca. tre fjerdedele af de samlede udestående afgifter for perioden 1995/96-2008/09 (svarende til 1,831 mia. EUR) ikke er omfattet af afdragsordningerne. Størstedelen af de afgifter, som ikke er omfattet af ordningerne, er i stedet genstand for søgsmål ved de italienske domstole. Det samlede indbetalte afgiftsbeløb uden for afdragsordningerne beløber sig indtil videre til 205 mio. EUR (ud af det samlede skyldige afgiftsbeløb på 1,831 mia. EUR).

Kommissionen har i sine tidligere vurderingsrapporter til Rådet givet udtryk for, at Italiens årlige rapporter specifikt bør omhandle retssagerne vedrørende de pågældende syv perioder og indeholde oplysninger, som bekræfter modtagelsen af betalinger fra de producenter, der har tabt deres retssager. Uden sådanne oplysninger kan Kommissionen ikke på korrekt vis

[1] EUT C 37 af 10.2.2012, s. 30.
[2] EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1.

føre ordentligt tilsyn med, hvilke fremskridt der gøres med at inddrive den del af afgiften, der ikke er omfattet af afdragsordningen.

Kommissionen sætter pris på oplysningerne i de italienske myndigheders rapport om det ottende afdrag, hvad angår den nuværende generelle afgiftssituation.

De tal, som de italienske myndigheder har fremlagt, viser imidlertid, at der kun er sket ringe fremskridt i inddrivelsen af afgiften. Faktisk svarer de afgiftsbeløb, som er anfægtet men stadfæstet af domstolen, eller som stadig er genstand for verserende retssager men endnu ikke er blevet suspenderet, til rundt regnet 764 mio. EUR. Heraf er der reelt inddrevet ca. 81 mio. EUR, og det udestående beløb er 683 mio. EUR. Det bemærkes, at for den periode, som rådsbeslutningen vedrører, er ca. 11 % af de opkrævede beløb reelt inddrevet. Samme procentdel bemærkes også for hele perioden 1995/96-2008/09.

Kommissionen beklager meget, at det går så langsomt frem med inddrivelsen af den del af afgiften, der ikke er omfattet af afdragsordningen og ordningen for tilbagebetaling af skyldige afgifter. Fremskridtenes langsommelighed skyldes dels retssagernes længde, dels hvor lang tid det tager at inddrive de beløb, for hvilke tvisten er afsluttet (kun 34 ud af 372 mio. EUR er blevet inddrevet efter succesfulde retssager). Desuden viser de tal, der repræsenterer inddrivelsen af afgifter, hvis betaling rent faktisk aldrig er blevet anfægtet, og som derfor umiddelbart kan inddrives, at selve inddrivelsen er behæftet med mangler (for mælkekvoteperioden 1995/96-2001/02 mangler ca. 25 ud af de 76 mio. EUR afgifter, som aldrig er blevet anfægtet, stadig at blive inddrevet, og således skulle disse uopkrævede afgifter allerede være forfaldet for mere end 10 år siden). Eftersom der tydeligvis ikke sker fremskridt i sagen, er det nødvendigt at spørge, hvorvidt der er tale om fortsæt.

Kommissionen har løbende holdt et vågent øje med inddrivelsesprocessen i Italien, især inddrivelsen af afgifter, som ikke er omfattet af afdragsordningen. Kommissionen har således ved flere lejligheder fremsat bemærkninger (herunder negative bemærkninger) til de italienske myndigheder og bedt om detaljerede oplysninger om forskellige aspekter vedrørende inddrivelsen af mælkeafgiften og de italienske myndigheders holdning til de sager, der verserer ved de italienske domstole.

Konklusion

Kommissionen finder, at de fremskridt, som de italienske myndigheder har gjort i forbindelse med opkrævningen af de beløb, som de producenter, der har valgt at indgå i den i 2003 af Rådet godkendte afdragsbetalingsordning for perioderne fra 1995/96 til 2001/02, skylder i form af tillægsafgifter, er udtryk for en hensigtsmæssig forvaltning af denne ordning.

Hvad angår de afgifter, der ikke er omfattet af afdragsordningerne, og som der er anlagt søgsmål om ved de italienske domstole, har Kommissionen i sine vurderingsrapporter til Rådet allerede i 2010, 2011 og 2012 erklæret sig utilfreds med, at det går så ekstremt langsomt med at inddrive mælkeafgiften, og påpeger, at inddrivelsesprocessen bør forbedres væsentligt.

De oplysninger, som de italienske myndigheder har fremlagt i deres rapport om det ottende afdrag, viser, at der - trods visse forbedringer – ikke er sket de store fremskridt med hensyn til inddrivelse af den afgift, som ikke er omfattet af afdragsordningen, og at EU-retten i dette

tilfælde langt fra har vist sig effektiv, i betragtning af at så store afgiftsbeløb ikke er blevet betalt i så lang en periode.